

[Bjørn Poulsen]

Jeg synes det sidste. Jeg har et eller andet behov for kvalitet; jeg kan ikke gøre for det. Og derfor synes jeg, at det, man skulle gøre, var at tage hensyn til det udvalg, der har lavet noget uden et politisk pres – for vi kan da ikke komme uden om, at det har der ligget på Bernsteinudvalget. Det er der ikke noget at sige til at der gjorde, men jeg synes, at den anden betænkning var bedre.

I første runde stillede jeg flere spørgsmål, som jeg regner med at ministeren på et senere tidspunkt kan komme ind på, nemlig spørgsmål om, hvor mange danske landbrug der egentlig vil kunne nedlægges med de nye grænser, der er sat på. Jeg har på fornemmelsen, at det er mange, men det regner jeg med at jeg får et svar på.

Jeg kunne godt lide at vide, hvad årsagen er til, at en ny konstruktion på ejerområdet er kommet ind, nemlig det famøse familieaktieselskab. Jeg har undret mig over, hvad det er for noget. Allerede i dag har man muligheder for via I/S-konstruktioner og lignende at lave et glidende generationsskifte og på den måde en mere rimelig overgang fra den ene generation til den anden. Jeg vil kun stille et lille spørgsmål, som måske er lidt drillende: Er det, fordi der er alt for megen liberalisme og alt for stor risiko ved at være med i et interessentskab i forhold til et familieaktieselskab, at man har så travlt med det, eller er der en virkelig nødvendighed for, at der skal laves noget, der hedder familieaktieselskab? Jeg tror næsten, jeg kender svaret.

Bjørn Westh (S):

Landbruget er et vigtigt erhverv beskæftigelsesmæssigt, eksportmæssigt og kulturelt. Den måde, landbruget drives på, påvirker os alle økonomisk, miljømæssigt og følelsesmæssigt. Det sidste kommer for tiden tydeligt til udtryk i debatten om dyrevelfærd og om den måde, vi holder husdyr på i Danmark.

Det er derfor også vigtigt at have en løbende debat om den bedste strukturudvikling for landbruget, både for landmændenes og for samfundets skyld. Derfor tak til SF for forespørgslen!

Socialdemokratiet ønsker mange landbrugs-ejendomme af mange forskellige størrelser, og vi ønsker en varieret struktur. Vi ønsker ikke, at nogle få skal eje Danmarks jord. Vi ønsker, at

de, der ejer den danske jord, også skal bo i Danmark og på ejendommene. Vi er imod fjerneje.

Vi ønsker en struktur for dansk landbrug, der sikrer den størst mulige husdyrproduktion på den mest miljøvenlige måde. Vi ønsker mange dyr, men spredt så meget, at naturgødning kan anvendes fornuftigt og ikke være en belastning for miljøet. Vi ønsker besætninger, der ikke er større, end at der kan være daglig overvågning af dyrene, da det er den bedste måde at sikre dyrevelfærd på, samtidig med at vi må sikre os, at de produktionssystemer, der anvendes, er egnet og i orden.

I forbindelse med antallet af dyr skal bemærkes, at der ikke er stordriftsfordele ud over størrelsen for almindelige familiebrug. Det skal også bemærkes, at det er fra de meget store brug, dyrene først tages væk, og er dyrene først væk fra et landbrug, kommer de praktisk taget aldrig igen. Hvis man derfor tillader særlig store brug, hvor der er dyr, må man også tage jorden væk igen, hvis dyrene forlader bruget.

Vi ønsker husdyrene spredt over hele landet og ikke samlet i store, industrilignende foretagender, bl.a. for at sikre, at sygdom i besætningerne ikke skal få uoverskuelige konsekvenser.

Vi ønsker en struktur, der gør det overkommeligt for unge landmænd at etablere sig som selvstændige. Vi vil derfor modvirke usunde prisstigninger på landbrugsjendomme. Vi mener, tiden er inde til at forsøge nye ejerformer og samarbejdsformer i landbruget. Derfor har vi i flere år arbejdet for at få etableret gruppe-landbrug, og vi har støttet andelslandbruget. Vi vil også gerne medvirke til at lave forsøg med jordbrugerfonde. Vi finder, at der må laves bedre regler for forpagtning, og vil gerne medvirke til en egentlig forpagterlovgivning. Vi vil også overveje aktieselskabsformen, men vi tror ikke, der er meget godt i den, og vi vil gøre opmærksom på vores principielle holdning til fjerneje.

På to felter har dansk landbrug klare konkurrencefordele. Det første er vort høje veterinære stade. Vi har mindre sygdom i vore besætninger, end andre lande har. Det skal vi fastholde og udbygge, bl.a. gennem en forebyggende sundhedstjeneste.

For det andet har vi en langt bedre arrondering end landmændene i de øvrige EF-lande. I Grækenland kan man finde landmænd, der har ejendomme på nogle få hektarer, men med jor-